

Preambuła

Naczelną zasadą wszystkich działań podejmowanych przez pracowników szkoły jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie. Nauczyciel, pracownik administracji i obsługi, wolontariusz, praktykant, stażysta traktuje dziecko z szacunkiem oraz uwzględnia jego potrzeby. Niedopuszczalne jest stosowanie przez pracownika wobec dziecka przemocy w jakiegokolwiek formie. Pracownik, realizując te cele, działa w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych danej placówki oraz swoich kompetencji.

Szczególne role przypada tu nauczycielom, specjalistom i wychowawcom. Posiadają oni wiedzę o problemach opieki i wychowania oraz o cechach i zachowaniach specyficznych i niespecyficznych dla dzieci na określonych etapach rozwojowych. Wiedzę pozwalającą identyfikować odstępstwa od normy i zaburzenia w zachowaniu dziecka.

Konieczność aktywnej postawy tych pracowników wobec sytuacji krzywdzenia dziecka wynika z:

- **odpowiedzialności zawodowej** – nauczyciele, pedagodzy jako jedni z nielicznych posiadają społeczne przyzwolenie na ingerowanie w sprawy wychowania i rozwoju dziecka. W ich profesję wpisana jest rola obrońcy i rzecznika dziecka;
- **odpowiedzialność opiekuńczo – wychowawcza** – nauczyciele, pedagodzy są współodpowiedzialni za pomyślny rozwój emocjonalny, osobowościowy, poznawczy, edukacyjny i społeczny dziecka. Dziecko krzywdzone narażone jest na zaburzenia w rozwoju wszystkich tych sfer;
- **odpowiedzialność społeczna** – bardzo często to warunki społeczne (bezrobocie, ubóstwo, wysokie wymagania życiowe) są przyczyną dysfunkcji w rodzinie. Jeżeli w jakiejś części ich źródłem jest społeczeństwo, to musi ono czuć się współodpowiedzialne i przez działanie swoich instytucji (w tym szkoły) powstrzymywać lub zapobiegać występowaniu niekorzystnych zjawisk;
- **odpowiedzialność edukacyjna** – nauczyciele, pedagodzy są reprezentantami i przekazicielami uznanych w społeczeństwie praw, wartości i zasad. Kiedy dochodzi do krzywdzenia dziecka powinni praktykować to, czego uczą;
- **odpowiedzialność polityczna** – szkoła będąc instytucją państwową musi reagować na łamanie prawa. Krzywdzenie dziecka w wielu wypadkach nim jest;
- **odpowiedzialność ze względów użytecznych** – nauczyciele, pedagodzy dysponują stałym kontaktem z dzieckiem i rodzicami, są profesjonalistami w sprawach opieki i wychowania;
- **odpowiedzialność moralna** – udzielanie pomocy doznającym krzywdy i cierpienia, szczególnie dzieciom, które same nie potrafią się bronić jest powszechnie przyjętą zasadą etyczną.

Rozdział I

Objaśnienie terminów

§ 1

1. Pracownikiem placówki jest osoba zatrudniona w placówce lub osoba pracująca jako wolontariusz, praktykant za zgodą dyrektora szkoły.
2. Dzieckiem jest każda osoba do ukończenia 18. roku życia.
3. Opiekunem dziecka jest osoba uprawniona do reprezentacji dziecka, w szczególności jego rodzic lub opiekun prawny. W myśl niniejszego dokumentu opiekunem jest również rodzic zastępczy.
4. Zgoda rodzica dziecka oznacza zgodę co najmniej jednego z rodziców dziecka. Jednak w przypadku braku porozumienia między rodzicami dziecka należy poinformować rodziców o konieczności rozstrzygnięcia sprawy przez sąd rodzinno-opiekunczy.
5. Przez krzywdzenie dziecka należy rozumieć jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające jego prawa lub dobra osobiste w szczególności narażające je na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające jego godność, nietykalność cielesną, wolność, powodujące szkody na zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne.
6. Przez „cyberprzemoc” należy rozumieć: prześladowanie, zastraszanie, nękanie, wyśmiewanie innych osób z wykorzystaniem Internetu i narzędzi typu elektronicznego takich jak: SMS, e-mail, witryny internetowe, fora dyskusyjne w Internecie, portale społecznościowe i inne.
7. Osoba odpowiedzialna za internet to wyznaczony przez dyrektora placówki pracownik, sprawujący nadzór nad korzystaniem z internetu przez dzieci na terenie placówki oraz nad bezpieczeństwem dzieci w internecie, w przypadku naszej placówki jest to nauczyciel informatyki.
8. Osoba odpowiedzialna za Politykę ochrony dzieci przed krzywdzeniem to wyznaczony przez dyrektora placówki pracownik sprawujący nadzór nad realizacją Polityki ochrony dzieci przed krzywdzeniem w placówce, w przypadku naszej placówki jest to pedagog.
9. Dane osobowe dziecka to wszelkie informacje umożliwiające identyfikację dziecka.

Rozdział II

Rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci

§ 1

1. Pracownicy placówki posiadają wiedzę i w ramach wykonywanych obowiązków zwracają uwagę na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci.
2. W przypadku zidentyfikowania czynników ryzyka pracownicy placówki podejmują rozmowę z rodzicami, przekazując informacje na temat dostępnej oferty wsparcia i motywując ich do szukania dla siebie pomocy.
3. Pracownicy monitorują (rozmowy, ankiety wywiady) sytuację i dobrostan dziecka.

Rozdział III

Procedury interwencji w przypadku krzywdzenia dziecka

§ 1

Negatywne zachowanie pracownika (ośmieszenie, dyskryminacja, mobbing itp)- należy powiadomić dyrektora, pedagoga, wychowawcę.

- a) Osobna rozmowa z pracownikiem- wysłuchanie, uświadomienie niewłaściwości zachowania, ustalenie dalszego postępowania- dyrektor;
- b) Osobna rozmowa z dzieckiem i rodzicami- poinformowanie o sytuacji, ustalenie dalszego planu działania, zapewnienie dziecku poczucia bezpieczeństwa- pedagog- zapisy w karcie interwencji,

- c) Zapoznanie rodziców z planem pomocy dziecku.
- d) Plan pomocy dziecku powinien zawierać wskazania dotyczące:
 - podjęcia przez placówkę działań w celu zapewnienia dziecku bezpieczeństwa,
 - wsparcia, jakie placówka zaoferuje dziecku- pomoc pedagoga i psychologa,
 - skierowanie dziecka do specjalistycznej placówki pomocy dziecku, jeżeli istnieje taka potrzeba;
- a) Jeżeli sytuacja miała miejsce w obecności klasy, przeprowadzenie pogadanki z pozostałymi uczniami- wychowawca, pedagog;
- b) Wprowadzenie ustaleń w życie- monitorowanie- pedagog i dyrektor- jeżeli są efekty zakończenia procedury, jeżeli nie podjęcie działań wynikających z Karty Nauczyciela i kodeksu pracy- dyrektor.

Podjęcie przestępstwa popełnionego na szkodę dziecka przez pracownika- przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajności (zgwałcenie, seksualne wykorzystanie stosunku zależności lub krytycznego położenia, wykorzystywanie seksualne małoletniego, grooming, pornografia), znęcanie psychiczne lub fizyczne o dużym nasileniu- należy powiadomić dyrektora, pedagoga, wychowawcę.

- a) Rozmowa z pracownikiem- poinformowanie o posiadanej wiedzy i o zawiadomieniu policji lub prokuratury- dyrektor
- b) Dyrektor powołuje zespół interwencyjny, w skład którego mogą wejść: pedagog, wychowawca dziecka, dyrektor, inni pracownicy mający wiedzę o krzywdzeniu dziecka lub o dziecku (dalej określani jako: zespół interwencyjny).
- c) Zespół interwencyjny sporządza plan pomocy dziecku, spełniający wymogi określone w § 1d pkt. 3 Polityki, na podstawie opisu sporządzonego przez pedagoga szkolnego oraz innych, uzyskanych przez członków zespołu, informacji- zapisy w karcie interwencji,
- d) W przypadku gdy podejrzenie krzywdzenia zgłosili opiekunowie dziecka, powołanie zespołu jest obligatoryjne. Zespół interwencyjny wzywa opiekunów dziecka na spotkanie wyjaśniające, podczas którego może zaproponować opiekunom zdiagnozowanie zgłaszanego podejrzenia w zewnętrznej, bezstronnej instytucji. Ze spotkania sporządza się protokół.
- e) Jeżeli jest podejrzenie, że inni uczniowie byli świadkami aktów krzywdzenia należy otoczyć ich wsparciem- prowadzić indywidualne rozmowy z pedagogiem lub psychologiem, pogadanki lub zajęcia z klasami.
- f) Wprowadzenie w życie działań zawartych w planie pomocy- monitorowanie ich realizacji.

§ 1a

Zasady bezpiecznych relacji pracownicy szkoły/inne osoby – dziecko

1. Zasady bezpiecznych relacji z dzieckiem określają zachowania i praktyki niedozwolone w pracy z dziećmi.
2. **Kontakt fizyczny z dzieckiem** jest zjawiskiem nieuchronnym szczególnie w klasach młodszych; to pomoc w czynnościach związanych ze spacerem, zajęciami sportowo-rekreacyjnymi, reagowanie na potrzeby emocjonalne szczególnie dziecka młodszego np. poprzez przytulenie się do dorosłego. Kontakty tego typu powinny mieć miejsce najlepiej w obecności osób trzecich, przestrzeniach otwartych,

pomieszczeniach monitorowanych, co w razie wątpliwości może służyć ich obiektywizacji.

a) Stanowcze interwencje wychowawcze prowadzone w bezpośrednim kontakcie fizycznym są dopuszczalne w sytuacjach zagrożenia życia i zdrowia dotyczących:

- konfliktów pomiędzy dziećmi (rozdzielenie zwaśnionych, przytrzymanie);
- działań z zakresu pomocy przedmedycznej (działania ratunkowe związane z udzieleniem pierwszej pomocy);
- zagrożenia lub paniki spowodowanej czynnikami zewnętrznymi (pożar, intensywne zjawiska atmosferyczne, niebezpieczne zachowania osób trzecich itp.);

b) Niedopuszczalne są intencjonalne zachowania wzbudzające poczucie zagrożenia lub noszące znamiona:

- przemocy fizycznej (np. popychanie, uderzanie, wykręcanie rąk, duszenie, kopanie, szarpanie, „klapsy”);
- erotyzowania relacji (flirt, dwuznaczny żart czy dwuznaczna rozmowa);

3. Komunikacja werbalna z dzieckiem pozbawiona wykraczających poza kulturowo przyjęte i akceptowane formy pozytywnych relacji, pozbawiona akcentów wrogich, arogancko-agresywnych, złośliwie-ironicznych, wulgarnych nie może:

- wzbudzać w dziecku poczucia zagrożenia (groźby, wyzwiska, krzyk);
- poniżać, niszczyć poczucia wartości (np. wyzwiska, negatywistyczne ocenianie, reakcje nieadekwatne do sytuacji, wzbudzanie poczucia winy);
- upokarzać (publiczne wyszydzanie, ośmieszanie);
- naruszać granic (brak odpowiedniego dystansu, obcesowość);

4. Równe traktowanie polegające na obdarzaniu taką samą troską i uwagą wszystkie dzieci oznacza, że niedozwolone jest:

- wyłączne skupianie uwagi na wybranych dzieciach z jednoczesnym ignorowaniem potrzeb innych;
- nieuzasadnione dawanie przywilejów tylko wybranym i pozbawianie ich pozostałych;
- nierówne i niesprawiedliwe przydzielanie zadań – nieadekwatne do możliwości i wieku;
- zwalnianie z wykonywania obowiązków - w nieuzasadnionych sytuacjach;
- godzenie się, brak reakcji na nieformalną hierarchię grupową;
- tolerowanie dominacji w grupie negatywnych jednostek, ustalania przez nie i wdrażania nieformalnych zasad;
- przyzwolenie na wykorzystywanie młodszych i słabszych uczniów przez silniejszych.

5. Kontakty bezpośrednie i online z dzieckiem poza placówką powinny być:

- wcześniej omówiony z dyrekcją szkoły, mieć zaakceptowany plan i cel;
- ściśle powiązane z wykonywaniem obowiązków służbowych, dydaktycznych czy opiekuńczo-wychowawczych (np. odwiedziny dziecka w szpitalu, wycieczki organizowane przez szkołę);
- dokumentowane (zapisy w dokumentacji pracy wychowawczej, możliwość wykonania kopii/wydruku korespondencji mailowej, sms-owej, zapisów na portalach społecznościowych);
- odbywać się w miarę możliwości z wykorzystaniem sprzętu służbowego;
- niedopuszczalne jest utrzymywanie takich kontaktów celem zaspokojenia przez dorosłego własnych potrzeb społecznych lub emocjonalnych, namawiania do zachowań niezgodnych z prawem, dających poczucie bycia faworyzowanym, wyróżnianym.

6. Czynności higieniczno-pielęgnacyjne (w klasach młodszych) mają służyć przede wszystkim higienie osobistej i zdrowiu:

- niedozwolone są zachowania obcesowe naruszające prywatność i intymność;
- aktywność pracownika powinna być poprzedzona zgodą ucznia, a jej zasadność powinna być uzależniona od stopnia samodzielności dziecka i wcześniej z nim omówiona.

7. Dyscyplinowanie dziecka jest narzędziem „informacji zwrotnej”, komunikujące dzieciom, że ich postawa w danej sytuacji nie jest właściwa, sprzeczna z oczekiwaniami i/lub nieefektywna; dyscyplina ma pobudzać do uczenia się, a nie powodować krzywdę dziecka; wiąże się ze stawianiem granic, kształtowaniem trwałego systemu wartości, adekwatnego poziomu samooceny oraz umiejętności podejmowania trafnych decyzji; niedopuszczalne są wszelkie formy dyscyplinowania mające na celu upokorzenie, poniżenie oparte na wykorzystywaniu przewagi:

- fizycznej (agresja, stosowanie kar fizycznych, środków przymusu bezpośredniego, krępowanie, izolowanie; uniemożliwianie realizacji podstawowych potrzeb fizjologicznych);
- psychicznej (dominacja poprzez groźby, wzbudzanie poczucia winy, naruszanie poczucia własnej wartości, lekceważenie potrzeb psychicznych).

• § 2

Zagrożenie dobra dziecka wynikające z zaniedbań środowiska rodzinnego (zaniedbanie fizyczne, psychiczne, konflikty okołorozwodowe, niezaspakajanie podstawowych potrzeb, nadużywanie substancji odurzających przez rodziców/ opiekunów, pojedyncze akty przemocy fizycznej lub psychicznej)- należy powiadomić dyrektora, pedagoga, wychowawcę.

- a) Osobna rozmowa z dzieckiem, zebranie jak największej ilości informacji, ale tak aby zapewnienie dziecku poczucia bezpieczeństwa- pedagog- zapisy w karcie interwencji,
- b) Wszczęcie procedury Niebieskiej Karty- we współpracy z zespołem interdyscyplinarnym-zaplanowanie działań i monitorowanie efektów.

- c) Przeprowadzenie rozmowy z rodzicem- we współpracy z zespołem interdyscyplinarnym-zaplanowanie działań i monitorowanie efektów, jeżeli sytuacja nie ulegnie poprawie wystąpienie z wnioskiem do sądu rodzinnego.

Podejrzanie przestępstwa popełnionego na szkodę dziecka przez osobę ze środowiska dziecka przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajności (zgwałcenie, seksualne wykorzystanie stosunku zależności lub krytycznego położenia, wykorzystywanie seksualne małoletniego, grooming, pornografia, kazirodztwo), znęcanie psychiczne lub fizyczne o dużym nasileniu, udostępnianie środków odurzających-należy powiadomić dyrektora, pedagoga, wychowawcę.

- a) Dyrektor zawiadamia policję/ prokuraturę.
- b) Dyrektor powołuje zespół interwencyjny, w skład którego mogą wejść: pedagog, wychowawca dziecka, dyrektor, inni pracownicy mający wiedzę o krzywdzeniu dziecka lub o dziecku (dalej okreśłani jako: zespół interwencyjny).
- c) Zespół interwencyjny sporządza plan pomocy dziecku, spełniający wymogi określone w § 1c pkt. 3 Polityki, na podstawie opisu sporządzonego przez pedagoga szkolnego oraz innych, uzyskanych przez członków zespołu, informacji- zapisy w karcie interwencji,
- d) Jeżeli jest podejrzenie, że inni uczniowie byli świadkami aktów krzywdzenia lub mają na ten temat wiedzę należy otoczyć ich wsparciem- prowadzić indywidualne rozmowy z pedagogiem lub psychologiem, pogadanki lub zajęcia z klasami.

§ 3

Negatywne zachowania rówieśnika (agresja fizyczna, słowna, przemoc psychiczna)- należy powiadomić dyrektora, pedagoga, wychowawcę.

- a) Osobne rozmowy z ofiarą- zapewnienie poczucia bezpieczeństwa, zapobieganie wiktylizacji, ustalenie planu pomocy- pedagog, wychowawcą- rozmowa z rodzicami- ustalenie zasad wsparcia-zapisy w karcie interwencji,
- b) Osobna rozmowa ze świadkiem- zapewnienie poczucia bezpieczeństwa oraz przekonania że opowiedzenie o zachowaniach sprawcy jest słuszne, zapewnienie pomocy psychologicznej.
- c) Osobna rozmowa ze sprawcą w obecności rodziców- ustalenie rodzaju zachowań niewłaściwych, ustalenie planu działań naprawczych uwzględniających zadość uczynienie ofierze- kontrakt podpisany przez sprawcę i rodziców- pedagog, wychowawcą.
- d) Monitorowanie zachowań sprawcy- realizacji kontraktu- w przypadku widocznej poprawy otoczenie opieką pedagoga, w sytuacji braku widocznych zmian w zachowaniu skierowanie sprawy do sądu rodzinnego.

Podejrzanie przestępstwa popełnionego na szkodę dziecka przez rówieśnika przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajności (zgwałcenie, seksualne wykorzystanie stosunku zależności lub krytycznego położenia, wykorzystywanie seksualne małoletniego, grooming, pornografia, kazirodztwo), znęcanie psychiczne lub fizyczne o dużym nasileniu, udostępnianie środków odurzających- należy powiadomić dyrektora, pedagoga, wychowawcę.

- a) Dyrektor zawiadamia:
 - policję/ prokuraturę, gdy sprawca ma powyżej 17 lat
 - policję lub sąd rodzinny, jeżeli sprawca ma 13-17 lat

- sąd rodzinny, jeżeli mniej niż 13 lat oraz rodziców/opiekunów sprawcy.

- b) Dyrektor powołuje zespół interwencyjny, w skład którego mogą wejść: pedagog, wychowawca dziecka, dyrektor, inni pracownicy mający wiedzę o krzywdzeniu dziecka lub o dziecku (dalej okreśłani jako: zespół interwencyjny).
- c) Zespół interwencyjny sporządza plan pomocy dziecku, spełniający wymogi określone w § 1c pkt. 3 Polityki, na podstawie opisu sporządzonego przez pedagoga szkolnego oraz innych, uzyskanych przez członków zespołu, informacji- zapisy w karcie interwencji,
- d) Jeżeli jest podejrzenie, że inni uczniowie byli świadkami aktów krzywdzenia należy otoczyć je wsparciem- prowadzić indywidualne rozmowy z pedagogiem lub psychologiem, pogadanki lub zajęcia z klasami.
- e) Wsparciem pedagogiczno- psychologicznym należy otoczyć również sprawcę przestępstwa, nawiązać ścisłą współpracę z rodzicami, ustalić wspólne zasady oddziaływania- kontrakt, nawiązać współpracę z innymi specjalistami- w zależności od potrzeb

§ 4

1. Plan pomocy dziecku jest przedstawiany przez pedagoga opiekunom z zaleceniem współpracy przy jego realizacji.
2. Pedagog informuje opiekunów o obowiązku placówki zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji (prokuratura/policja lub sąd rodzinno- opiekuńczy, lub przewodniczący zespołu interdyscyplinarnego – procedura „Niebieskie Karty”).
3. Po poinformowaniu opiekunów przez pedagoga– zgodnie z punktem poprzedzającym – dyrektor placówki składa zawiadomienie o podejrzeniu przestępstwa do prokuratury/policji lub wnioski o wgląd w sytuację rodziny do sądu rejonowego, wydziału rodzinnego i nieletnich, lub przesyła formularz „Niebieska Karta – A” do przewodniczącego zespołu interdyscyplinarnego.
4. Dalszy tok postępowania leży w kompetencjach instytucji wskazanych w punkcie poprzedzającym.
5. W przypadku gdy podejrzenie krzywdzenia zgłosili opiekunowie dziecka, a podejrzenie to nie zostało potwierdzone, należy o tym fakcie poinformować opiekunów dziecka na piśmie.

§ 5

1. Z przebiegu interwencji sporządza się kartę interwencji, której wzór stanowi załącznik nr 1 do niniejszej Polityki. Kartę załącza się do akt osobowych dziecka.
2. Wszyscy pracownicy placówki i inne osoby, które w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych podjęły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

Rozdział IV

Zasady ochrony danych osobowych dziecka

§ 1

1. Dane osobowe dziecka podlegają ochronie na zasadach określonych w Ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.

2. Pracownik placówki ma obowiązek zachowania w tajemnicy danych osobowych, które przetwarza, oraz zachowania w tajemnicy sposobów zabezpieczenia danych osobowych przed nieuprawnionym dostępem.
3. Dane osobowe dziecka są udostępniane wyłącznie osobom i podmiotom uprawnionym na podstawie odrębnych przepisów.
4. Pracownik placówki jest uprawniony do przetwarzania danych osobowych dziecka i udostępniania tych danych w ramach zespołu interdyscyplinarnego, powołanego w trybie Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.

§ 2

Pracownik placówki może wykorzystać informacje o dziecku w celach szkoleniowych lub edukacyjnych wyłącznie z zachowaniem anonimowości dziecka oraz w sposób uniemożliwiający identyfikację dziecka.

§ 3

1. Pracownik placówki nie udostępnia przedstawicielom mediów informacji o dziecku ani jego opiece.
2. Pracownik placówki, w wyjątkowych i uzasadnionych sytuacjach, może skontaktować się z opiekunem dziecka i zapytać go o zgodę na podanie jego danych kontaktowych przedstawicielom mediów. W przypadku wyrażenia zgody, pracownik placówki podaje przedstawicielowi mediów dane kontaktowe do opiekuna dziecka.
3. Pracownik placówki nie kontaktuje przedstawicieli mediów z dziećmi.
4. Pracownik placówki nie wypowiada się w kontakcie z przedstawicielami mediów o sprawie dziecka lub jego opiekuna. Zakaz ten dotyczy także sytuacji, gdy pracownik placówki jest przeświadczony, że jego wypowiedź nie jest w żaden sposób utrwalana.
5. Pracownik placówki, w wyjątkowych i uzasadnionych sytuacjach, może się wypowiedzieć w kontakcie z przedstawicielami mediów o sprawie dziecka lub jego opiekuna – po wyrażeniu pisemnej zgody przez opiekuna dziecka.

§ 4

1. W celu realizacji materiału medialnego można udostępnić mediom wybrane pomieszczenia placówki. Decyzję w sprawie udostępnienia pomieszczenia podejmuje dyrektor.
2. Dyrektor placówki, podejmując decyzję, o której mowa w punkcie poprzedzającym, poleca sekretariatowi placówki przygotować wybrane pomieszczenie w celu realizacji materiału medialnego w taki sposób, by uniemożliwić filmowanie przebywających na terenie placówki dzieci.

Rozdział V

Zasady ochrony wizerunku dziecka

§ 1

Placówka, uznając prawo dziecka do prywatności i ochrony dóbr osobistych, zapewnia ochronę wizerunku dziecka.

§ 2

1. Pracownikowi placówki nie wolno umożliwiać przedstawicielom mediów utrwalania wizerunku dziecka (filmowanie, fotografowanie, nagrywanie głosu dziecka) na terenie placówki bez pisemnej zgody rodzica lub opiekuna prawnego dziecka.
2. W celu uzyskania zgody, o której mowa powyżej, pracownik placówki może skontaktować się z opiekunem dziecka i ustalić procedurę uzyskania zgody. Niedopuszczalne jest podanie przedstawicielowi mediów danych kontaktowych do

2. Wymienione w pkt. 1 niniejszego paragrafu oprogramowania są systematycznie aktualizowane przez wyznaczonego pracownika placówki.
3. Wyznaczony pracownik placówki przynajmniej raz w miesiącu sprawdza, czy na komputerach z dostępem do internetu nie znajdują się niebezpieczne treści. W przypadku znalezienia niebezpiecznych treści, wyznaczony pracownik placówki ustala, kto korzystał z komputera w czasie ich wprowadzenia.
4. Informację o dziecku, które korzystało z komputera w czasie wprowadzenia niebezpiecznych treści, wyznaczony pracownik placówki przekazuje pedagogowi.
5. Pedagog przeprowadza z dzieckiem, o którym mowa w punktach poprzedzających,

9

- a. oprogramowanie filtrujące treści internetowe,
 - b. oprogramowanie monitorujące korzystanie przez dzieci z internetu,
 - c. oprogramowanie antywirusowe,
 - d. oprogramowanie antyspamowe,
 - e. firewall.
1. Osoba odpowiedzialna za internet zapewnia na wszystkich komputerach z dostępem do internetu na terenie placówki zainstalowane i aktualizowane:

§ 2

- swobodny.
4. Placówka zapewnia stały dostęp do materiałów edukacyjnych, dotyczących bezpiecznego korzystania z internetu, przy komputerach, z których możliwy jest dostęp przez dzieci podczas lekcji.
- internetu. Pracownik placówki czuwa także nad bezpieczeństwem korzystania z internetu placówki ma obowiązek informowania dzieci o zasadach bezpiecznego korzystania z
3. W przypadku dostępu realizowanego pod nadzorem pracownika placówki, pracownik się na terenie placówki (dostęp swobodny).
- b. bez nadzoru nauczyciela – na przeznaczonych do tego komputerach, znajdujących
- a. pod nadzorem pracownika przedszkola na zajęciach komputerowych lub
2. Na terenie placówki dostęp dziecka do internetu możliwy jest:
- aktualizować oprogramowanie zabezpieczające.
- zagrożenie dla ich prawidłowego rozwoju; w szczególności należy zainstalować i
- działania zabezpieczające dzieci przed dostępem do treści, które mogą stanowić
1. Placówka, zapewniając dzieciom dostęp do internetu, jest zobowiązana podejmować

§ 1

Zasady dostępu dzieci do internetu

Rozdział VI

- ze umieszczony zostanie na stronie www.youtube.pl w celach promocyjnych).
2. Pisemna zgoda, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać informację, gdzie będzie umieszczony zarejestrowany wizerunek i w jakim kontekście będzie wykorzystywany (np. lub opiekuna prawnego dziecka.
1. Upublicznienie przez pracownika placówki wizerunku dziecka utrwalonego w jakiegokolwiek formie (fotografia, nagranie audio-wideo) wymaga pisemnej zgody rodzica

§ 3

- wizerunku dziecka nie jest wymagana.
3. Jeżeli wizerunek dziecka stanowi jedynie szczegół całości, takiej jak: zgromadzenie, krajobraz, publiczna impreza, zgoda rodzica lub opiekuna prawnego na utrwalanie
- opiekuna dziecka – bez wiedzy i zgody tego opiekuna.

rozmowę na temat bezpieczeństwa w internecie.

6. Jeżeli w wyniku przeprowadzonej rozmowy pedagog uzyska informację, że dziecko jest krzywdzone, podejmuje działania opisane w rozdziale III niniejszej Polityki.

Rozdział VII

Monitoring stosowania Polityki

§ 1

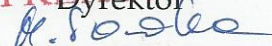
1. Dyrektor placówki wyznacza Małgorzatę Dadun jako osobę odpowiedzialną za Politykę ochrony dzieci w placówce.
2. Osoba, o której mowa w punkcie poprzedzającym, jest odpowiedzialna za monitorowanie realizacji Polityki, za reagowanie na sygnały naruszenia Polityki oraz za proponowanie zmian w Polityce.
3. Osoba, o której mowa w pkt. 1 niniejszego paragrafu, przeprowadza wśród pracowników placówki, raz w roku, ankietę monitorującą poziom realizacji Polityki. Wzór ankiety stanowi załącznik nr 2 do niniejszej Polityki.
4. W ankiecie pracownicy placówki mogą proponować zmiany Polityki oraz wskazywać naruszenia Polityki w placówce.
5. Osoba, o której mowa w pkt. 1 niniejszego paragrafu, dokonuje opracowania wypełnionych przez pracowników placówki ankiet. Sporządza na tej podstawie raport z monitoringu, który następnie przekazuje dyrektorowi placówki.
6. Z dokumentem Polityka ochrony dzieci przed przemocą oraz raportem z monitoringu zapoznają się wszyscy pracownicy szkoły i rodzice.
7. Przed wprowadzeniem zmian do Polityki dyrektor konsultuje je z Radą rodziców. Pozostali rodzice o wszystkich działaniach dotyczących Polityki informowani są na spotkaniach z wychowawcami i przez stronę szkoły.
8. Dyrektor wprowadza do Polityki niezbędne zmiany i ogłasza pracownikom placówki nowe brzmienie Polityki.
9. Wszystkie dokumenty dotyczące polityki dostępne są na stronie szkoły www.zstulawki.ehost.pl, a w wersji papierowej na tablicy informacyjnej w pokoju nauczycielskim.

Rozdział VIII

Przepisy końcowe

§ 1

1. Polityka wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.
2. Ogłoszenie następuje w sposób dostępny dla pracowników, w szczególności poprzez wywieszenie w miejscu ogłoszeń dla pracowników lub poprzez przesłanie jej tekstu drogą elektroniczną.

DYREKTOR

mgr Mariola Soroka-Christow

Oświadczenie o niekaralności

Tuławki,

Oświadczenie

..... legitymująca/y się dowodem osobistym o nr oświadczam, że nie byłam/em skazana/y za przestępstwo przeciwko wolności seksualnej i obyczajności i przestępstwa z użyciem przemocy na szkodę małoletniego i nie toczy się przeciwko mnie żadne postępowanie karne ani dyscyplinarne w tym zakresie.

.....
podpis

Wytyczne dotyczące utrwalania wizerunku dziecka (zdjęcia, filmy)

- Wszystkie dzieci muszą być ubrane.
- Zarejestrowane obrazy powinny się koncentrować na czynnościach wykonywanych przez dzieci i w miarę możliwości przedstawiać grupy dzieci, a nie pojedyncze osoby.
- Upewnij się, że fotograf lub osoba filmująca nie spędza czasu z dziećmi ani nie ma do nich dostępu bez nadzoru.
- Wszelkie podejrzenia i problemy dotyczące nieodpowiednich wizerunków dzieci należy zgłaszać i rejestrować, podobnie jak inne niepokojące sygnały, dotyczące zagrożenia bezpieczeństwa dzieci.

Wytyczne dotyczące publikowania wizerunków dzieci

- Używaj tylko imion dzieci; nie ujawniaj zbyt wielu szczegółów dotyczących ich miejsca zamieszkania czy zainteresowań.
- Możesz wykorzystać wizerunek dziecka tylko i wyłącznie za zgodą rodzica/ prawnego opiekuna- poinformuj go dokładnie gdzie umieszczasz i w jakim celu to robisz, zapytaj o zgodę dziecko. Jeżeli dotyczy to strony szkoły skontaktuj się z wychowawcą, który ma listę zgód rodziców na publikację wizerunku.
- Staraj się wykorzystywać obrazy pokazujące szeroki przekrój dzieci- chłopców i dziewczęta, dzieci w różnym wieku, o różnych uzdolnieniach, stopniu sprawności i reprezentujące różne grupy etniczne.
- Poproś specjalistów o radę w sprawie zamieszczenia obrazów dzieci na stronie internetowej- zarezerwuj czas na obróbkę zdjęć przed zamieszczeniem ich na stronie internetowej. Jeśli filmy wideo pochodzą z serwera Twojej organizacji, to materiał ten może być pobierany, dlatego zaleca się korzystanie z niezależnego serwera.

Załącznik nr 1 do Polityki ochrony dzieci przed krzywdzeniem: Karta interwencji

Karta interwencji

1. Imię i nazwisko dziecka		
2. Przyczyna interwencji (forma krzywdzenia)		
3. Osoba zawiadamiająca o podejrzeniu krzywdzenia		
4. Opis działań podjętych przez pedagoga/psychologa	Data	Działanie
5. Spotkania z opiekunami dziecka	Data	Opis spotkania
6. Forma podjętej interwencji (zakreślić właściwe)	☐ zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, ☐ wniosek o wgląd w sytuację dziecka/rodziny, ☐ inny rodzaj interwencji. Jaki?	
7. Dane dotyczące interwencji (nazwa organu, do którego zgłoszono interwencję) i data interwencji		
8. Wyniki interwencji: działania organów wymiaru sprawiedli- wości, jeśli placówka uzyskała in- formacje o wynikach/działania placówki/działania rodziców	Data	Działanie

Załącznik nr 2 do Polityki ochrony dzieci przed krzywdzeniem:
Monitoring standardów – ankieta

	tak	nie
1. Czy wiesz na czym polega program Chronimy Dzieci?	☐	☐
2. Czy znasz standardy ochrony dzieci przed krzywdzeniem, obowiązujące w placówce, w której pracujesz?	☐	☐
3. Czy zapoznałeś się z dokumentem Polityka ochrony dzieci przed krzywdzeniem?	☐	☐
4. Czy potrafisz rozpoznawać symptomy krzywdzenia dzieci?	☐	☐
5. Czy wiesz, jak reagować na symptomy krzywdzenia dzieci?	☐	☐
6. Czy zdarzyło Ci się zaobserwować naruszenie zasad zawartych w Polityce ochrony dzieci przed krzywdzeniem przez innego pracownika?	☐	☐
7. Czy masz jakieś uwagi/poprawki/sugestie dotyczące Polityki ochrony dzieci przed krzywdzeniem?	☐	☐